

MEDARBEIDERGUDSTJENESTE MED BØNNEVANDRING OG NATTVERD

5.s. i åpenbaringstiden
Fjellhamar kirke 5. februar 2012

Markus 4,26-34

PREKEN

Sokneprest Tor Martin Synnes:

1. BIBELTEKSTEN

Markus 4,26-34:

Og han sa: «Med Guds rike er det slik: Det er som når en mann har sådd korn i jorden. 27 Han sover og står opp, det blir natt og det blir dag, og kornet spirer og vokser, men han vet ikke hvordan det skjer. 28 Av seg selv gir jorden grøde, først strå, så aks og til sist modent korn i akset. 29 Så snart grøden er moden, svinger han sigden, for høsten er kommet.»

30 Han sa: «Hva skal vi sammenligne Guds rike med? Hvilken lignelse skal vi bruke? 31 Det er som et sennepsfrø. Når det blir sådd, er det mindre enn noe annet frø på jorden, 32 men når det er sådd, vokser det opp og blir større enn alle hagevekster og får så store greiner at *himmelens fugler kan bygge rede i skyggen av det.*»

33 Med mange slike lignelser talte han ordet til dem, så mye de var i stand til å høre. 34 Uten lignelser talte han ikke til dem. Men når han var alene med disiplene, forklarte han alt for dem.

2. SÅKORNET OG SENNEPSFRØET

Hva er det Jesus driver med her? Han taler i lignelser, i bilder. Det Jesus egentlig vil si noe om er drømmen han bærer i sitt hjerte, drømmen som Gud, vår Far, bærer i sitt hjerte. Visjonen om Guds rike. Og når vi skal dele en drøm, en visjon, så funker det alltid best og finne gode bilder, noe det ligner på. Jesus forteller da om to korn, såkornet og sennepsfrøet. Så i dag kan jeg garantere dere at jeg kommer til å ta teksten på kornet.

Lignelsen om såkornet får frem at Guds rike er som en prosess som går av seg selv. Automata. Automatisk. Uten at vi helt skjønner hva som skjer. Guds ord, ordet om Guds rike, om Jesus, blir sådd i menneskers hjerte og sinn. I meg selv og andre. Gjennom forkynnelse, eller enda bedre, at du og jeg i ord eller gjerning peker på Jesus for dem vi omgås. Og så virker det i oss av selv, automatisk, uten at vi helt skjønner hva som skjer. Det er en kjent Luther-sitat som er sånn: «*Her sitter jeg og drikker mitt Wittenbergøl, mens Guds rike vokser.*» Herlig! Hvilken deilig hvile er det ikke i det? Og samtidig må vi veie Guds verk og vår aktivitet. Vi hørte jo lest fra Romerne at hvordan kan noen tro hvis ikke noen forkynner? Hva er en befriende hvile i Guds verk og hva er bedagelig latskap og sløvhet? For å bruke et bilde jeg kjenner godt av egen erfaring når jeg får ansvar for å vanne blomstene en varm sommeruke med fru på tur. Og det kan jeg si dere; en plante kan både dø av tørst og vannes i hjel. Jeg lar Paulus få siste ordet her fra 1. Kor 3,5-6: *Hvem er vel Apollos? Og hva er vel Paulus? Tjenere som hjalp dere til tro! Begge gjorde vi det Herren hadde satt oss til. Jeg plantet, Apollos vannet, men Gud ga vekst.*

Lignelsen om sennepsfrøet handler ikke om prosessen, men om kontrasten. Den får frem kontrasten det er i Guds rike mellom den lille, spinkle starten til det storslåtte resultatet. Jesus var en enkelt mann. Han skrev ikke et kløyva ord uten et eller annet i sanden som knapt noen fikk med seg. Han drev med en slags disippelskole, men begrensa den til 12 elever og en slags tre års praktisk bachlor. Eller lærlingplass. Og i dag er etterfølgelsen av Jesus verdens vel største trosbevegelse. Den lille begynnelse

blir til det største som finns. Guds rike er i sitt vesen nemlig en enorm visjonær kraft, en drøm fra Guds hjerte, vist oss i Jesu liv.

3. I HAVE A DREAM

En av de store visjonstalene i moderne tid ble holdt av Martin Luther King: "I have a dream!", var mer enn tomme ord. Den sprang ut av hans eget liv og sitt folks historie. Det var en drøm som grep han, fylte han, gitt han av Gud. "I have a dream". Mange ble grepet av den drømmen, og selv om det har tatt lang tid og kanskje enda ikke er fullført tross Obama som første svarte president, så har den drømmen og visjonen hatt en enorm kraft.

Den største drømmeren er Gud selv. Det finnes ingen større visjonær kraft enn ham, verdens skaper og frelser. Han nøyer seg ikke med et kakebakeri eller en givertjenesteaksjon for å få litt penger til en deltidsstilling, eller en kursdag for grønn menighet, eller en komite som skal prøve å få til en bra nettside eller fornye utsmykningen av kirkerommet. Vel og bra alt sammen. Med Guds rike handler om drømmen i Guds hjerte. Jesus har vist oss visjonen i Guds hjerte. Jesus, den grensesprengende drømmeren og verdens mest visjonære mann.

Matteus 28: «Gå og gjør alle folkeslag til disipler. ... Inntil verdens ende.» Hele verden intet mindre, ikke et ti-årsprosjekt, men til historiens ende. Men drømmen gjaldt ikke bare kvantitet, hvor mange og hvor lenge. Den var breiddfull av innhold og kvalitet.

Til dette kunne vi ha lest halve bibelen. Men la oss som eksempel ta med det som gjerne kalles Jesu programord, i Lukas 4,18-19: «Herrens Ånd er over meg, for han har salvet meg til å forkynne et godt budskap for fattige. Han har sendt meg for å rope ut at fanger skal få frihet og blinde få synet igjen, for å sette undertrykte fri og rope ut et nådens år fra Herren.»

Sagt på en annen måte, Jesus var Guds drøm. Jesus er Guds hjerte og Guds rike. Han forkynte med hele sitt liv, med sine ord, underfulle gjerninger, med sin død og seier i påsken, en visjon, en vei å gå. Hjem til Gud vår Far. Hjem dit vi kommer fra og hører til. Hjem til Guds have, til Guds by, til hans evighet. Men denne drømmen gjelder også i høyeste grad veien vi går her nede på jorden. Om å leve livet åpent og nært til Gud og Jesus, og til å leve den drømmen om kjærlighet, nåde og godhet ut i vår familie, i vårt nabolag, i vår menighet, og i vår kjempende verden. Å lese om Jesus, hvordan han møtte mennesker med kjærlighet, ikke minst de utstøtte og de som falt utenfor av ulike grunner, og ga tro og håp, har tent en brann i mitt hjerte. Om jeg kunne få ligne litt på Jesus, og flest mulig med meg. "What a wonderful world it could be"! Jesus, som er Guds drøm og Guds hjerte, har tent en brann i utallig menneskers hjerter, og blitt til den sterkeste visjonære bevegelse verden har sett.

4. LEVENDE TRO OG VARME FELLESSKAP

Her på Fjellhamar i Lørenskog i lille Norge, sitter så vi som en del av denne store drømmen og visjonen. Selv om vi har del i ansvaret for hele Guds skapte verden, skal vi heldigvis få lov til å rette vårt fokus mot nettopp Fjellhamar, mot menigheten og nærmiljøet vi bor i. Levende tro og varme fellesskap er vårt uttrykk for denne drømmen. Hvis vi kan bidra med det så er vi midt i Guds hjerte for verden og Fjellhamar. Levende tro og varme fellesskap, i det ser jeg Jesus. Levende tro og varme fellesskap, i det ser jeg et møtested mellom Gud og mennesker, og mellom meg og mine medmennesker. Et sånt møtested med Gud og mennesker trenger jeg, og jeg er overbevist om at alle på Fjellhamar dypest sett også trenger det. For evigheten og for livet her og nå. Hvordan skal dette gjøres og leves ut best de neste fire årene? Ja, si det. Det jobbes det med nå i menighetsråd og stab og nå vil Elisabeth si noe om en ting vi har begynt å drømme om.

Kapellan Elisabeth Lund:

5. APPELL OM DIAKONIUKA

Vi har fått mye. Både ressursmessig og materielt og av Guds nåde.

Jeg opplever at vi virkelig har en menighet med levende tro og varme fellesskap. En kirke det er godt å være i, og med folk det er fint å være sammen med. Bare se rundt dere.

Det er alltid sånn at vi vil få til enda mer, at vi vil nå enda flere, være noe for enda flere.

Det er alltid sånn at ikke alle får det de trenger alltid.

Men i det store og hele er vi rike. Velsigna kanskje.

Jeg møter stadig på folk som sier de har hørt så mye bra om Fjellhamar menighet.

Vi har fått mye.

I staben og i menighetsrådet og i mye av det som skjer her i kirka, snakkes det om hva som er viktig for oss som menighet. For oss som kirke.

Det er mange svar på det.

Det er viktig å ha kaffen klar og passe på så folk trives når de er her. Det er viktig å se folk.

Det er viktig med klar forkynnelse, med frihet, med fantastisk musikk, med mye humor, med god liturgi, med godt barnarbeid, med engasjerte ungdommer, med varme mennesker som følger Jesus osv

Og det er viktig å tenke: Hva vil vi være som kirke for folk her på Lørenskog?

Vi har fått mye.

Nå tror jeg det er tid for å gi.

I dag skal vi få dele med dere noe som vi i staben har tenkt på en stund. Og som også menighetsrådet og diakoniutvalget står bak. I dag er det kick off for Diakoniuka 2012: Gi det videre!

Det skjer 15. – 22. April.

En hel uke håper vi alle dere og mange andre vil være med på en skikkelig diakonidugnad. Vi skal sammen være Jesu hender og føtter og muskler og tjenestevillighet i lokalmiljøet.

Vi skal gi det videre. Gratis.

Alt vi gjør den uka skal være gratis. Det kan for eksempel være at vi vil stå og gi en kopp kaffe på togstasjonen om morgenen, en bilvask, hagearbeid eller husmaling for noen som ikke får det til selv, barnevakt for noen som sjelden kommer seg ut, kafe med gratis kaffe og vafler, sykkeloverhaling og vask, osv, osv. Det er bare fantasien som kan stoppe mulighetene for å gjøre gode ting. Vi vil overraske mennesker med godhet.

For å få det til, vil ha med mange frivillige som kan ta en eller to oppgaver hver i løpet av den uka.

Vi har lyst til å gå ut med Jesus som forbilde og være tjenere for hverandre.

Vi vil oppmuntre hverandre til å se utover oss selv. Til å se hva vi kan bidra med der vi bor.

Til å vise nestekjærlighet. Til å gi Guds godhet videre.

Det vil bli mye oppmerksomhet rundt det i diakoniuka, men vi håper at den også vil inspirere til å tenke gjennom hva vi kan bidra med når uka er slutt. At vi går ut av diakoniuka med en litt litt forandra holdning til det å tjene hverandre. Og kanskje også til det å ta imot tjenester fra andre.

Diakoniuka kan kanskje også gjøre at vi blir mer synlig i lokalmiljøet med hva som er viktig for oss som kirke. At vi tror på en Gud som er full av nåde.

Dere vil få høre mye mer om denne uka i tida framover. Og alle kan få være med å forme den. Kom gjerne til meg med masse ideer, og skriv dere på liste hvis dere tror dere kanskje kan tenke dere å være med på noe. Ligger lister i våpenhuset og nede i festsalen. Skriv dere på, og hold av uka. Og hvis dere kjenner at dere er i en periode i livet der dere heller kan trenge å få litt hjelp av noen, så si ifra til meg om det. Eller hvis dere kjenner andre som trenger hjelp til noe.

Diakoniuka vil rammes inn av to gudstjenester på søndagene 15. og 22. april, og lørdag 21. april drømmer vi om å få til en gedigen utendørs nabolagsfest som vi vil invitere til gjennom hele uka. Vi ser for oss fotballproffer med triksekurs, sjonglører, god mat, musikk, dans , leker og masse mennesker som har opplevd litt av Guds godhet.

Det er ikke noe vits i å ikke tenke stort.

Vi har fått mye. La oss gi det videre! Jeg gleder meg til april.